

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Markkinaoikeus — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχεία α' και δ', της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Σύμβαση μεταξύ δήμου και ανεξάρτητης ιδιωτικής εταιρίας προβλέπουσα τη σύσταση κοινής επιχείρησης, που τους ανήκει κατ' ισομοιρία, στην οποία μεταφέρονται οι τομείς δραστηριοτήτων τους στον τομέα της υγείας και της ευεξίας στην εργασία — Σύμβαση με την οποία οι συμβαλλόμενοι, ο δήμος και η ιδιωτική εταιρία, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να αγοράζουν, κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου, από τη νέα κοινή επιχείρηση υπηρεσίες έναντι καταβολής αντιστοιχού τιμήματος στον τομέα της υγείας και της ευεξίας στην εργασία για τους υπαλλήλους τους

Διατακτικό

Η οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι σε περίπτωση συνάψεως συμβάσεως μεταξύ αναθέτουσας αρχής και ιδιωτικής εταιρίας, ανεξάρτητης από αυτήν, έχουσας ως αντικείμενο τη σύσταση κοινής εταιρίας υπό τη μορφή ανώνυμης εταιρίας, με αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών στον τομέα της υγείας και της ευεξίας στους χώρους εργασίας, η ανάθεση από την εν λόγω αρχή της παροχής των προοριζόμενων για τους υπαλλήλους της υπηρεσιών, αξίας υπερβαίνουσας το προβλεπόμενο από την ως άνω οδηγία κατώτατο όριο, η οποία ανάθεση μπορεί να αποσπασθεί από την ιδρυτική της εταιρίας αυτής σύμβαση, πρέπει να γίνεται τηρουμένων των διατάξεων της συγκεκριμένης οδηγίας που έχουν εφαρμογή στις υπηρεσίες του παραρτήματος II Β.

(¹) ΕΕ C 193 της 15.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Arbeidshof te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Omalet NV κατά Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

(Υπόθεση C-245/09) (¹)

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Άρθρο 49 ΕΚ — Εργολάβος εγκατεστημένος σε κράτος μέλος — Συμβαλλόμενοι που απευθύνθηκαν σε αντισυμβαλλόμενους εγκατεστημένους στο ίδιο κράτος μέλος — Αμιγώς εσωτερική κατάσταση — Απαράδεκτο της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως)

(2011/C 63/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Omalet NV

κατά

Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Arbeidshof te Brussel — Ερμηνεία του άρθρου 49 ΕΚ — Κοινωνική νομοθεσία — Εγκατεστημένος στο Βέλγιο εργολάβος ο οποίος απευθύνεται σε αντισυμβαλλόμενους που είναι εγκατεστημένοι στο ίδιο κράτος μέλος χωρίς να έχουν καταχωριστεί από τις εθνικές αρχές — Εφαρμογή ή όχι του άρθρου 49 ΕΚ

Διατακτικό

Η υποβληθείσα από το arbeidshof te Brussel (Βέλγιο) με απόφαση της 25ης Ιουνίου 2009 αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως είναι απαράδεκτη.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Rechtbank Haarlem (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Premis Medical BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

(Υπόθεση C-273/09) (¹)

[Κανονισμός (ΕΚ) 729/2004 — Κατάταξη του εμπορεύματος «τροχοφόρο σύστημα υποστήριξης της βάδισης» στη Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάση 9021 — Κλάση 8716 — Διορθωτικό — Εγκυρότητα]

(2011/C 63/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Premis Medical BV

κατά

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank Haarlem (Κάτω Χώρες) — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 729/2004 της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 2004, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ L 113, σ. 5) — Είδη και συσκευές ορθοπεδικής με σκοπό την αναπλήρωση μιας ελλείψεως ή αναπηρίας υπό την έννοια της κλάσεως 9021 της συνδυασμένης ονοματολογίας — Τροχοφόρα συστήματα υποστήριξης της βάδισης

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 729/2004 της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 2004, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία, όπως έχει μετά από διορθωτικό που δημοσιεύθηκε στις 7 Μαΐου 2004, είναι ανίσχυρος κατά το μέρος που, αφενός, η γενόμενη διόρθωση επέκτεινε το πεδίο εφαρμογής του αρχικού κανονισμού στα τροχοφόρα συστήματα υποστήριξης της βάδισης που

αποτελούνται από σωληνωτό πλαίσιο αλουμινίου, με τέσσερις τροχούς, εκ των οποίων οι δύο εμπρόσθιοι είναι περιστρεφόμενοι, χειρολαβές και πέδηση και έχουν σχεδιαστεί για να βοηθούν τα άτομα με δυσκολίες στη βάρδια και, αφετέρου, κατατάσσει στη διάκριση 8716 80 00 της συνδυασμένης ονοματολογίας τα εν λόγω τροχοφόρα συστήματα υποστήριξης της βάρδιας.

(¹) ΕΕ C 267 της 7.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Court of Session (Σκωτία), Εδιμβούργο (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά RBS Deutschland Holdings GmbH

(Υπόθεση C-277/09) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Δικαίωμα προς έκπτωση — Αγορά οχημάτων και χρησιμοποίησή τους με σκοπό τη χρηματοδοτική μίσθωση — Διαφορές των φορολογικών συστημάτων μεταξύ δύο κρατών μελών — Απαγόρευση καταχρηστικών πρακτικών)

(2011/C 63/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Session (Σκωτία), Εδιμβούργο

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs
κατά

RBS Deutschland Holdings GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Court of Session (Σκωτία), Εδιμβούργο — Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Πράξεις πραγματοποιούμενες με μοναδικό σκοπό την αποκόμιση φορολογικού οφέλους — Παροχή υπηρεσιών μισθώσεως αυτοκινήτων οχημάτων στο Ηνωμένο Βασίλειο εκ μέρους γερμανικής θυγατρικής μιας τράπεζας εγκατεστημένης στο Ηνωμένο Βασίλειο

Διατακτικό

1) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, το άρθρο 17, παράγραφος 3, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι κράτος μέλος δεν μπορεί να αρνηθεί σε υποκείμενο στον φόρο την έκπτωση του καταβληθέντος φόρου προστιθέμενης αξίας εισροών για αγορά αγαθών πραγματοποιηθείσα σε αυτό το κράτος μέλος, όταν τα εν λόγω αγαθά χρησιμοποιήθηκαν για πράξεις χρηματοδοτικής μισθώσεως σε άλλο κράτος μέλος με μόνη δικαιολόγηση ότι για τις πραγματοποιηθείσες πράξεις εκρών δεν οφειλόταν φόρος προστιθέμενης αξίας στο δεύτερο κράτος μέλος.

2) Η αρχή της απαγορεύσεως καταχρηστικών πρακτικών δεν αποκλείει το δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας το οποίο αναγνωρίζεται στο άρθρο 17, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388, υπό περιστάσεις όπως της υποθέσεως στην κύρια δίκη, όπου επιχείρηση εγκατεστημένη σε κράτος μέλος επιλέγει να πραγματοποιήσει, μέσω θυγατρικής της εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος, πράξεις χρηματοδοτικής μισθώσεως αγαθών έναντι τρίτης εταιρίας εγκατεστημένης στο πρώτο κράτος μέλος, με σκοπό να αποφύγει την επιβάρυνση με φόρο προστιθέμενης αξίας των πληρωμών για τις πράξεις αυτές, όταν αυτές χαρακτηρίζονται, στο πρώτο κράτος μέλος, ως παροχές υπηρεσιών εκμισθώσεως πραγματοποιούμενες στο δεύτερο κράτος μέλος και, στο δεύτερο αυτό κράτος μέλος, ως παραδόσεις αγαθών πραγματοποιούμενες στο πρώτο κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 267 της 7.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-304/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις υπέρ επιχειρήσεων που έχουν εισαχθεί πρόσφατα στο χρηματιστήριο — Αναζήτηση)

(2011/C 63/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, E. Righini και V. Di Bucci)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και P. Gentili)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη λήψεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς τα άρθρα 2, 3 και 4 της αποφάσεως 2006/261/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Μαρτίου 2005, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων C 8/2004 (πρώην NN 164/2003) που η Ιταλία έθεσε σε εφαρμογή υπέρ επιχειρήσεων που έχουν εισαχθεί πρόσφατα στο χρηματιστήριο [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2005) 591], (ΕΕ L 94, σ. 42)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει, εντός των ταχθεισών προθεσμιών, όλα τα αναγκαία μέτρα για την κατάργηση του καθεστώτος ενισχύσεων το οποίο κρίθηκε παράνομο και ασύμβατο προς την κοινή αγορά με την απόφαση 2006/261/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Μαρτίου 2005, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων C 8/2004 (πρώην NN 164/2003) που η Ιταλία έθεσε σε εφαρμογή υπέρ επιχειρήσεων που έχουν εισαχθεί πρόσφατα στο χρηματιστήριο, και για την ανάκτηση από τους δικαιούχους των χορηγηθεισών βάσει του καθεστώτος αυτού ενισχύσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως αυτής.